

**Odvolaie podané 2. apríla 2021: Európska investičná banka proti rozsudku Všeobecného súdu
(druhá rozšírená komora) z 27. januára 2021 vo veci T-9/19, ClientEarth/EIB**

(Vec C-212/21 P)

(2021/C 217/39)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Európska investičná banka (EIB) (v zastúpení: T. Gilliams, G. Faedo a K. Carr, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: ClientEarth, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyhlásil odvolanie za prípustné a dôvodné,
- zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, v prvom rade jeho výrokovú časť,
- v prípade, že dospeje k záveru, že to stav konania dovoľuje, zamietol žalobu podanú v prvom stupni,
- uložil organizácii ClientEarth povinnosť nahradiť trovy konania oboch účastníkov konania, ktoré vznikli v odvolacom konaní a v konaní na prvom stupni.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaiteľka uvádza na podporu svojho odvolania tri odvolacie dôvody.

Po prvé, napadnutý rozsudok nesprávne označuje za neprípustnú obranu EIB týkajúcu sa jej nezávislosti v oblasti jej finančných operácií. Všeobecný súd nezohľadnil ustanovenia primárneho práva EÚ, na ktorých je založená obrana EIB, nesprávne uplatnil povinnosť odôvodnenia a skreslil odpoveď EIB na žiadosť ClientEarth o vnútorné preskúmanie na základe článku 10 Aarhuského nariadenia ⁽¹⁾. V dôsledku toho Všeobecný súd nesprávne vyložil definíciu „správneho aktu“ podľa článku 2 ods. 1 písm. g) Aarhuského nariadenia.

Po druhé, v napadnutom rozsudku sa nesprávne uvádza, že uznesenie prijaté správnu radou EIB 12. apríla 2018, ktorým sa schválil návrh na financovanie projektu výstavby elektrárne na biomasu v Curtis (Španielsko), predstavuje správny akt s „právne záväzným a vonkajším účinkom“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. g) Aarhuského nariadenia. Všeobecný súd porušil zásadu prednosti primárneho práva EÚ pred sekundárnym právom EÚ a pred medzinárodnými dohodami, nerespektoval článok 271 písm. c) a článok 263 ods. 4 ZFEÚ a nesprávne uplatnil článok 263 ZFEÚ.

Po tretie, v napadnutom rozsudku sa nesprávne uvádza, že uznesenie správnej rady EIB z 12. apríla 2018 predstavuje správny akt „prijatý podľa práva životného prostredia“ v zmysle článku 2 ods. 1 písm. g) Aarhuského nariadenia. Všeobecný súd nesprávne vyložil definíciu uvedenú v článku 2 ods. 1 písm. f) Aarhuského nariadenia, neurčil správny právny základ sporného uznesenia a nedôsledne vyložil Aarhuské nariadenie vo svetle Aarhuského dohovoru.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 264, 2006, s. 13).